SURINAAMSCHE COURANT.

(No. 99.) ZATURDAG den 10e. DECEMBER. (Ao. 1825.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Getrokken uit de Hollandsche Couranten.

GRIEKENLAND.

MISSOLONGHI, *den 29sten Julij.*

Ons blad de *Grieksche Kronijk* blijft grootendeels vervuld met het dagverhaal onzer belegering. Tot heden toe heeft het vijandelijke leger den gedreigden storm niet ondernomen. In den loop der maand was zijn vuur slechts bij tusschenpoozen zeer levendig, en alleen nu en dan werd een der onzen, vooral wanneer zij zich meer dan noodig was blootstelden, gedood of gewond Den 24sten sprong eene bom midden onder eene menigte in de ronde zittende personen, zonder eenen eenige te kwetsen. Sedert beschiet de vijand, gedurig heftiger, dan eens de stad, dan de wallen, met kogels, bommen en granaten, ja zelf somtijds, gelijk op den 27sten, bij gebrek aan ander werptuig, met steenen. De onzen antwoorden met kogels, bommen en menigmaal met schroot, hetwelk ongelukkiglijk de grootste vernieling aanrigt, onder deszelfs schansgravers, grootendeels arme Christen-Slaven, die tot dien arbeid gedwongen worden. Van 700, welke de vijand aanvankelijk bezat, waren er den 25 nog slechts 300 over. De 400 anderen waren deels gesneuveld, deels onder den overmatigen arbeid bezweken, deels lieden zij, zonder eenige geneeskundige hulp, aan homme wonden. De barbaren gebruiken hen echalve tot den hun opgedragen, reeds zoo gevaarlijken arbeid, als eene soort van bedekking, zich met die ongelukkigen omgevende, telken male zij zich in de naast aan onze batterijen gelegene werken vervoegen wilden. Ten einde het overloopen te beletten, hetwelk deze gefolterde menschen, ondanks het gevaar, van tijd tot tijd ondernamen, werd in de nabijheid der plaatsen, waar zij werkten, eene Turksche wacht geplaatst, en deze was gewoon de hoofden der gesneuvelden af te snijden, zich daarmede bij hare bevelhebbers te verantwoorden dat zij uit zorgeloosheid of door omkooping, niemand had laten ontvlugten.

Het ijverigst zette de vijand zijne werken voort naar de batterij Franklin, zoodat men reeds den 25sten zeker meende te zijn, dat zijn aanval geschieden zou op dat gedeelte van den ringwal, hetwelk tusschen de batterij Franklin, Norman, Miaulis en Korai gelegen is. Dienzelfden 25sten had zich het gerucht verspreid, dat het Turksche legerhoofd *Kiontuchis*, hetwelk de belegering bestuurt, in het rondgaan om de werken te bezigtigen, gesneuveld was.

Den 25sten had het vuur uit de vijandelijke mortieren de oorden der stad, achter de wallen gelegen, reeds zoodanig omgewoeld, en de kuilen en gaten, aldaar door het springen der bommen geslagen, waren zoo menigvuldig, dat het zich vertoonde, als of onze werken zoo wel van binnen als van buiten omgraven en belegerd werden.

Den namiddag van den volgenden dag trof de stad een droevig verlies. De hoofd ingenieur *Stavras Katzakis*, een man, om

deszelfs bekwaamheid en vaderlandsliefde geacht, eenige werken willende bezigtigen, was daartoe in een schuitje gestapt. Door een ongelukkig toeval trof hem een vijandelijk schot, zoo dat hij sneuvelde.

Des avonds van gisteren, den 28sten, heeft de vijand eene nieuwe batterij beginnen op te werpen omtrent 200 ellen van onze batterij Kyriakouli en 300 van het eiland Marmaron, ten einde uit dezelve het geheele muurvak tusschen de batterijen Korai en Sachturi te beschieten. Om den vijand in zijnen arbeid te hinderen, verdubbelden wij ons vuur, doch ondanks hetzelve bleek het heden morgen, dat de vijand zijn nieuwe werk voltooid had. Daar en boven had hij eene loopgraaf, aan den kant van onze batterij Franklin, acht ellen ver naar de voorgracht uitgebracht. Alles schijnt aan te duiden, en de overloopers bevestigen het, dat de vijand ons voet voor voet poogt te naderen; ten einde eerstdaags eenen algemeenen storm te kunnen ondernemen.

Behalve deszelfs zucht om de nu reeds zoo lang belegerde vesting te bemagtigen, wordt hij daartoe aangespoord, door het gebrek dat in zijn leger blijft heerschen, hetwelk den gehoopten bijstand ter zee nog niet ontvangen heeft en te land slechts schaarschelijk toevoer erlangt. Van onzen kant ontvangen wij van tijd tot tijd onderstand over zee. Nog den 13den zijn de bevelhebbers *Mitzos Kontogiannis*, en *Giannis Rangos*, met de korpsen onder hun commando, uit Peloponnesus hier aangekomen. Iets vroeger hadden wij den algemeenen inspecteur der legers *Alexakis Blachpoulos* zien aankomen. Den 12den was aan boord van eene oorlogsbrik, de zoon van Admiraal *Miaulis*, *Johannes*, hier binnengeloopen, en had ons de tijding gebragt der jongste voordeelen, voor Suda behaald.

ITALIE.

BOLOGNA, *den 31sten Augustus.*

(Extrakt uit een particulieren Brief, in den *Constitutionnel*) Ondanks de ontkenningen van den *Oostenrijksche Beobachter*, van de *Milanesche Courant*, en de overige bezoldigde stemmer der Weener inquisitie, zullende tien duizend man troepen, die het koningrijk Napels verlaten, in het vreeselijke Lombardije gelegerd worden. De eerste korpsen dezer troepen, die den 23, 25 en 27sten dezer door Florence getrokken waren, zijn reeds hier aangekomen. De overige zullen na eenen tusschentijd van eenige dagen volgen.

De zamentrekking dier troepen en de keus van Generaal Frimont tot opperbevelhebber, ondanks den staat van algemeenen vrede, waarin de gansche linie van T[illegible] tot aan de Adriatische zee zich bevindt, wordt hier beschouwd als een voorval, hetwelk, zoo wel met betrekking tot het uitwendige als inwendige de ernstigste [illegible] dagt verdient.

Wat het inwendige aangaat, is het [illegible] delijk dat men Lombardije steeds door [illegible] en geweld wil beheerschen.

Met betrekking tot het uitwendige, zich den geheimzinnige berekeningen [illegible] schien wel buiten den kring der [illegible] staten van het ongelukkige Italie [illegible] uitstrekken; en de Italiaansche vorsten blinden zich derwijze, dat zij de [illegible] tigheid en zwakheid hebben, van [illegible] magtigste wapenen te leveren, tot [illegible] vestigen hunner onderwerping aan [illegible] landsch gezag drukkender te [illegible] op edelmoedige onderdanen, die zich [illegible] hebben getoond, tot waarborging [illegible] waardigheid en onafhankelijkheid [illegible] kroon. Die vorsten moesten echter [illegible] lijk bedenken, dat toegevende aan de [illegible]

meene wenschen tot staatkundige inrichtingen waartoe alles de noodzakelijkheid en behoefte aantoont: zij zich omgeven zoude met eene morele magt, welke hunnen troonen vrij zou waren, tegen alle eerzuchtig voornemen van den kant van vreemdelingen, wien vernederde voogdijschap zij eindelijk ontwijken zouden.

FRANKRIJK.

PARYS den 15den Augustus.

De *Etoile* bevat heden, doch zonder vermelding van eenige dagtekening; het volgend artikel, getrokken uit den *Spectateur Oriental*: *Odijseus* is onverhoeds zoo uit het midden der Turken als der Grieken verdwenen: met zijnen Aide de Camp *Tolon*, aan welken hij zijne zuster ten huwelijk heeft gegeven. Ondanks alle zijne pogingen is het hem mislukt sommigen leden zijner familie, welke door de Grieken als gijzelaars worden bewaard, terug te bekomen. Het schijnt derhalve dat hij niet over zich heeft kunnen verkrijgen, zijne familje eene grootere opoffering te doen, dan die van niet tegen de Grieken te strijden, en dat men hem nimmer onder derzelver vanen tegen de Turken zal zien optrekken.

Het Hof van Assises heeft onlangs eene zaak te behandelen gehad, welke eerder tot de bijgeloovige midden eeuwen dan tot onze tegenwoordige tijden schijnt te behooren. De weduwe *Caffour* eene arme vrouw uit Bouruel, werd bij hare buren van verstandhouding met den bozen geest verdacht gehouden. Sommige dezes buren rampen of ziekten ondergaan hebbende, weten zulks aan haar toverkracht; op zekere Zondag avond, gedurende kerktijd, wachten zij haar op, en haar in zeker huis gesleept hebbende, eisschen zij van haar de opheffing der haar aangewrevene betoovering. De arme vrouw aan deze eisch niet kunnende voldoen, wordt hierop onverwijld ten vure gedoemd, en ook in der daad op hetzelve geworpen, haar vreesselijk geschreeuw verschrikt echter hare beulen zoo lang dat zij de vlugt namen, waar door zij gelegenheid bekomt om zwaar gewond en geblakerd hare woning te bereiken; het hof heeft twee der schuldigen, de vrouwen *Petit* en *Froment* tot vijf jaren tuchthuisstraf en het te pronk staan veroordeeld.

De Columbiaansche Gedeeraal *Deverieuv*, welke te Venetie, op last der Oostenrijksche regering, was gearresteerd, heeft een vertoog aan de Keizer gezonden, waarin hij verklaarde, dat belast was met de belangens van een genootschap ter ontginning der goudmijnen in Columbia, en dat Z. M. verantwoordelijk was voor de schade, welke zijne gevangenis zoude veroorzaken. Veertien dagen daarna kwam er van Milaan een bevel om hem in vrijheid te stellen, met bijvoeging om Venetie en Italie binnen 24 uren te verlaten. De Generaal *Devereav* is den 22sten in Parijs aangekomen en den 24sten naar Londen vertrokken.

ADVERTISSEMENTEN.

De Heeren Med. Doctoren, Chirurgijns, Apothekars, Vroedmeesters benevens de Vroedvrouwen, worden aangemaand hunne jaarlijksche Quota, volgens de nieuwe Instructie voor ultimo December bij den Scriba te komen voldoen.

Namens het Collegium Medicum.

DIEPERINK.

Scriba.

Maandag den 12den dezer des morgens ten 9 uren, zal ten Sterfhuize van de Wel Ed. Gestr. Heer J. B. CORES DE VRIES, gecontinueërd met de verkoop van deszelfs Nalatenschap.

Paramaribo den 10e. December 1825.

J. DE HEYDER.
Gekw. 1e. Gezw. Klerk.

AAN DE WEESKAMER DER HOOGD. ISRAËL. GEMEENTE zijn gedevolveerd, de Boedels wijlen HERMANUS JOSEPH KIJZER, de Wed. HARTOG JOOST MOSES, DAVID JB. JUDA en ABM. EL. SAMOMONS JR. zoo voor zich als voor de geëxisteerd hebbende firmas van A. E. SALOMONS JR. & Co. en Gebroeders SALOMONS.

En worden alle de geenen uitgenoodigd, die iets te pretendeeren hebben van, of verschuldigd zijn, aan gemelde Boedels en Firmas, opgave en betaling te doen bij den Kassier Weesmeester den Heer E. BAREND.

Voorts adverteeren Weesmeesteren aan het geëerd Publiek, om met niemand eenige handelingen van wat aard of natuur zulks ook moge zijn, concerneerende bovengemelde geëxisteerd hebbende firmas aantegaan, dan met hun, als zullende, in contrarie geval, dezelve worden gehouden voor nul en onbestaanbaar.

Paramaribo den 9e. December 1825.

S. ALEXANDER.
Gezw. Klerk.

De ondergeteekende geadmitteerd zijnde tot het houden van eene SLAGTERIJ, neemt de vrijheid zich in de gunst van de Ingezetenen alhier, als mede aan de Zeevarende Kapiteins, te recommandeeren.

Paramaribo den 3e. December 1825.

Wed. ABM. ER. SALOMONS JR.

Door de ondergetekende gekwalificeerd den Heer ALEXANDER ELIAZER SALOMONS, tot het waarnemen van hare affaires.

Paramaribo den 6e. December 1825.

Wed. ABM. ER. SALOMONS

Vermist gisteren des nademiddags uit het huis van den ondergetekende een Goude Zak Horologie, hangende aan eene Goude Ketting met een Kachet en Sleuteltje, de eerlijke Vinder zal eene vergelding van *Vijftig Guldens* genieten.

Paramaribo den 6e. December 1825.

ALEX. ER. SALOMONS.

Te koop in het Pakhuis van ondergetekende, best zwart en blaauw Laken à *f* 25: — de El tegen contant.

ISAK ABM. POLAK.

Wagewegstraat, naast de Heer J. Bo. DE MESQUITA.

Te Koop bij B GUIEMIN voor civiele prijzen, beste roode Wijn bij oxhoofden en bij het douzijn, droge Conjac in damejeane en veel Goederen meer.

Paramaribo den 5e. December 1825.

Den ondergetekende is van voornemens om medio Januarij per Kapt. GROEN weder te vertrekken, verzoekt allen de geenen welke eenige pretensien ten zijnen lasten heeft betaling te verzoeken, en die hem ontvangen, en die hem schuldigt zijn betaling te doen.

Paramaribo den 6e. December 1825.

H. WILLERS.

Te Huur een bekwame Voetcbaje Adres ter dezer Drukkerij.

Gedrukt te PARAMARIBO ter Gepriviligeerde Drukkerij van de Gezusters SERRE.